

Írta:

2012. augusztus 21. kedd, 10:17

Az építkezések nagysága minden korábbit felülmúlt! Ekkora útfelújítási munkák korábban Pécsen, soha nem zajlottak. A Rákóczi úton például lehetetlen volt kiigazodni, de még a buszmegállók megtalálása is komoly feladat elé állította a városban élőket. Jó hír, hogy a nagy forgalmú belvárosi út december 15-ére készülhetett el. Mindez azonban 1962. augusztus 20-a utáni jelentés, szóval mindenki ennek tudatában szervezze meg az útját, bármerre is tartson az, napjainkban! (A képen a szövegben szereplő Zsolnay Vilmos utca látható, 2012-ben, nyáron.)

A 6-os számú főközlekedési út renoválása több szakaszban valósult meg. Először a Budai vámtól a Zsolnay-gyárig, egy 12 méter széles, a kor igényeinek megfelelő aszfaltcsíkot vehettek birtokukba az autósok. Ezt követően a gyártól a 48-as térig adták át a következő részt. A tértől a villanyrendőrig (Bajcsy-Zsilinszky Endre, Bem utca /mert akkor úgy nevezték a mostani Irgalmasok utcáját/ kereszteződését, ahol az egyetlen lámpás sarok volt) nem álltak neki a feladat végrehajtásának. Ma már nehezen kideríthető módon, a fentebb jelzett saroktól a Petőfi utcáig vágtak bele a réselésbe az útépítők.

Eközben viszont számos fát kellett kivágniuk az arra illetékeseknek. Pontosabban nem biztos, hogy indokolt volt az irtás, de magyarázat akadt rá. Mégpedig az, miszerint az új út alapzata olyan vastag, és erős betonból készült, ami miatt a közművezetékek nem az úttest, hanem a járda alá kerültek. Az esetleges hibák idején, ilyen módon könnyebb lehetett a bontás. Ám ennek a „manővernek” fák lettek az áldozatai.

Írta:

2012. augusztus 21. kedd, 10:17

A Zsolnay Vilmos utca ma már másképpen néz ki, de ez természetes is, ennyi idő távlatából nézve

Eközben gázvezetékek fektetését is végezték, meghozzá Sallai utcában (ma Ferencesek utcája), a Jókai tér (ma is Jókai tér), illetve a Széchenyi tér (napjainkban is ugyanaz) közötti szakaszon. Emellett a Zsolnay-szobor, meg a Kórház tér közötti szakaszon is folytak az árokásások, illetve a betemetések.

A tervek szerint, még 1962-ben szerették volna kicserélni a gázcsöveket a Citrom, a Damjanich, illet az Anna utcában is. Ezzel párhuzamosan, a vízszolgáltató munkatársai sem tétlenkedtek, ugyanott, vagy majdnem ott sürgölődtek az embereik.

Az ütemezés szerint, a Pécsi Vízmű brigádjai a Vadász utcában, meg a Pósa Lajos utcában is terveztek „akciókat”. A pécsi posta műszaki felügyeletén viszont kijelentették, ők a kábelfektetéssel csak kis mértékben fogják zavarni a megyeszékhely forgalmát. (Ez tényleg így volt, talán ezért kellett évtizedet várni egy-egy vonalra.)

Szóval, így telt a nyár, fél évszázaddal ezelőtt, Pécsett. Vagyis, bosszankodni akkor is volt miért. Mert „természetesen” az emberek pillanatnyilag hajlamosak voltak a dolgok rosszabbik oldalát látni.